

Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, støtter demonstrationer for at afskrive den græske gæld og standse saudiskledet myrderi i Yemen

25. marts., 2017 – Tilhængere af Jacques Cheminades præsidentkampagne deltog i to internationale demonstrationer den 25. marts i Paris, hvor de uddelte korte erklæringer, som kandidaten havde skrevet til lejligheden.

Grækenland: Den Forenede Folkefront (EPAM), en gruppe græske patrioter, afholdt demonstrationer i mange europæiske hovedstæder den 25. marts, den græske uafhængighedsdag, for at kræve den omgående genindførelse af menneskerettigheder. Cheminade bemærker i sine erklæringer, at en uafhængig FN-ekspert i februar 2016 udgav en rapport, der »bekræfter den menneskelige katastrofe, der skyldes Trojkaens (IMF, ECB, EU-kommissionen) brutale nedskæringspolitikker, siden krisens begyndelse«.

Selv har han altid været imod »Trojkaens drastiske kure«. Han minder om, at, efter den græske folkeafstemning 5. juli, 2015, med et nej til EU's bailout-pakke, hilste han resultatet velkommen i en erklæring, hvor han påpegede, hvor meget, der var behov for at gøre. Heriblandt afskrivning af den afskyværdige, illegitime gæld, bankopdeling, store projekter finansieret af statskredit og samarbejde med BRIKS.

»I dag kæmper jeg i min præsidentkampagne for, at Frankrig træder ud af EU, euroen og NATO, og for afskrivning af den illegitime del af gælden og genforhandling af den øvrige gæld

gennem en ny afbetalingsaftale, kombineret med en plan for økonomisk genrejsning.«

Cheminade siger endvidere i sit program, »Jeg har ikke glemt Grækenland, som vi er knyttet til gennem vores fornuft og i vore hjerter«. Hans program fastslår: »Rent konkret, i Grækenlands tilfælde, hvor næsten 90 % af hjælpen og kreditplanerne, som i teorien blev ydet, i virkeligheden tjente til at redde (bail out) finansinstitutioner (banker, forsikringselskaber osv.), er det indlysende, at en delvis gældseftergivelse og et moratorium for den øvrige del af gælden er nødvendigt.«

Yemen: »Stands massedøden«, lyder overskriften på Cheminades erklæring, der blev uddelt i dag. »Har vi kurs mod det første, organiserede folkemord i det 21. århundrede?«, spørger han. »Hvis Frankrig, Storbritannien og USA fortsætter med at levere våben til den internationale koalition, anført af Saudi-Arabien, der raser imod dette land, vil dødfaldene snart kunne tælles i millioner.«

Cheminade nævner de advarsler, der for nylig er kommet fra seks internationale NGO'er, om den overhængende katastrofe, og han fordømmer blokaden af havnen i Houdaydah, som forhindrer forsyninger af fødevarer og nødhjælp, samt koalitionens blinde bombekampagner imod civilbefolkningen, sundhedscentre og religiøse steder. Han fortsætter med at nævne tallene for alvorlig underernæring, kolera osv.

Med hensyn til fransk politik, benytter Cheminade lejligheden til »endnu engang at udtrykke min indignation over politikken med 'strategisk partnerskab' med Saudi-Arabien, som Hollandsregeringen har vedtaget«, og til at støtte NGO'ernes krav om en omgående våbenstilstand for at muliggøre forsyninger af nødhjælp.

»Jeg kræver også, at der gennemføres en politik omkring ferskvand, en sand krig imod tørst, ved at organisere radar-

lokalisering af grundvandsdepoter og forøge antallet af brønde, i betragtning af, at, i Somalia og Kenya, repræsenterer den kommende tørke en trussel om millioner af menneskers død.«

»I stedet for at opmuntre kriminelle krige, bør vi bane vejen for fred, hvilket vil sige vand og gensidig udvikling.«

(Følg Jacques Cheminades valgkampagne her:
<http://www.cheminade2017.fr/>)

**POLITISK ORIENTERING den 23.
marts 2017:**

**Trump vil genoplive
Hamiltons, Henry Clays
og Lincolns "Amerikanske
System"**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Valg i Frankrig: Efter de falske nyheder, de virkelige nyheder om Cheminade

Paris, 21. marts, 2017 – Efter en indledningsvis strøm af genopvarmet bagvaskelse, kommer der nu voksende, mere anstændig og acceptabel pressedækning om den franske præsidentkandidat, Jacques Cheminade.

Et godt eksempel er følgende artikel i den progressive katolske avis, *La Croix*, den 21. marts.

En oversættelse lyder:

Jaques Cheminade imod 'globale finansinstitutioner'

Stifteren af det politiske parti Solidarité & Progrès (Jacques Cheminade) har i 40 år kæmpet imod den »finansielle besættelse«.

»I dag er de modigste dem, der er de viseste.« Jacques Cheminade, 76, har grundlagt sit »kampprogram« på denne overbevisning. Stifteren af partiet Solidaritet & Fremskridt er engageret i en fyrre år lang kamp imod den fjende, han lover at besejre: et konglomerat af finansinteresser, der opererer ud fra City of London og Wall Street.«

Elev fra den Nationale Administrationssskole (École Nationale d'Administration, ENA) og tidligere højtplaceret embedsmand i Økonomi- og Finansministeriet, forlod Cheminade tjenesten i 1981 for »mere effektivt at kunne bekæmpe finansiel globalisering og det oligarki, der kontrollerer den«. Cheminade har allerede to gange stillet op til præsidentvalget.

De første beslutninger i hans fremtidige, femårige mandat: Kræv en indkaldelse til en international konference om gæld og det internationale finanssystem, et »nyt Bretton Woods for at gennemgå gældens legitimitet«; forlad Den europæiske Union, euroen og NATO; stift på ny en tæt union med visse lande, for en »reel harmonisering af deres økonomi-, finans- og budgetpolitik« omkring store projekter på europæisk, eurasisk og global skala.

Jacques Cheminade går ind for en politik med samarbejde med BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), »der har viljen til at undfly atlantist-monetarismen til fælles«.

For at gå frem »imod en verdensorden, baseret på fysisk og menneskelig virkelighed«, udskiller kandidaten tre områder for udvikling: rumfart (industrialisering af Månen og udforskning af Mars), havene (grundig oprensning af affald) og Afrika (skabelse af et Ministerium for Samarbejde, Fælles Udvikling og Immigration)«.

Jacques Cheminade, leder af den franske LaRouche-bevægelse, godkendt som kandidat til præsidentvalget i Frankrig

Paris, 18. marts, 2017 (Nouvelle Solidarité) – Ven til Lyndon LaRouche, Jacques Cheminade, kvalificerede i dag til at deltage i Frankrigs præsidentvalgkamp, hvis første runde vil finde sted den 23. april, og anden runde den 7. maj.

Præsidenten for Forfatningsrådet, nationens højesteret, der har ansvaret for at organisere præsidentvalgene, offentliggjorde i dag kl. 11:30 den endelige liste over kandidater til præsidentvalget. Elleve kandidater fik flere end 500 indstillinger fra valgte til offentligt embede, fra mindst 50 af de 100 departementer i Frankrig, og med ikke flere end 50 indstillinger i noget enkelt departement.

For Cheminades bevægelse er det en enorm succes at kunne deltage. Det repræsenterer to år med telefonkontakter og personlige kontakter til henved 30.000 borgmestre i Frankrig. Denne bedrift er så meget desto større pga. den katastrofale tilstand hos franske politikere i dag, som demoraliserer de valgte embedsfolk og ansporer dem til ikke at benytte deres ret til at sponsorere kandidater til optagelse på stemmesedlen i præsidentvalgene. Det faktum, at Cheminade var i stand til at få dem, betyder, at han har været i stand til at opbygge en organisation, der er tilstrækkelig determineret og inspireret til at gå igennem denne toårige indsats, hvor aktivisterne virkelig må bryde igennem en dyb modstand fra de valgte embedsfolks side mod at give deres indstillinger. Blandt de øvrige kandidater var der et par tidligere ministre, eller kendte politiske ledere, der ikke opnåede indstillingerne til at blive godkendt.

De regler, der gælder for de franske præsidentvalg, blev gjort vanskeligere af love, der blev vedtaget i 2015, med det formål at begrænse antallet af »outsiderkandidater«, såsom Cheminade, som nogle udtalte, og især for at begrænse deres tildelte adgang til medierne og reservere denne til de store partier. Spørgsmålet om Cheminade, der nu har fået samme tid i medierne som de store partier, hvilket er, hvad det præsidentielle valgssystem tillod før ændringerne i 2015, blev eksplicit rejst af medlem af nationalforsamlingen, Jean-Jacques Urvoas, der var ophavsmand til denne lov, og som nu er justitsminister.

På trods af alle disse forsøg, især for at gøre Cheminade tavs, virkede ingen af disse beregninger, og det lykkedes

Cheminade at få sine indstillinger, i et klima med vrede og trods over for partisystemet i Paris, blandt de små, landlige kommuner i Frankrig, der er ved at blive ødelagt af EU's nedskæringspolitik.

Cheminades kampagnetema er »Befri Frankrig for besættelsen af finansiererne og den kulturelle besættelse«, og angriber City of London og Wall Street som disse besættelser, og de store, universelle, franske banker som deres 'kransekagefigurer' i Frankrig. Disse banker, der, ud over det, de foretager sig, får deres repræsentanter nomineret til alle de administrative råd i store, franske selskaber på aktiebørsen, CAC 40. Cheminade anklager også EU for at være agent i Europa for disse praksisser, med ECB-præsident Mario Draghi, der er en Goldman Sachs-dreng, så vel som tidligere præsident for EU-kommissionen, Jose Manuel Barroso, der netop har forladt EU for at arbejde med Goldman Sachs. Hei må også inkluderes de 30.000 lobbyister ved EU-kommissionen i Bruxelles.

Den franske elite er gået amok over denne kampagne. Så snart, Cheminades deltagelse blev annonceret, gik alle deres nationale, private medier, der kontrolleres af henved 6 milliardærer på nuværende tidspunkt, og deres kransekagefigurer i det offentlige system, ind i en bagvaskelsestilstand over for Jacques og kaldte ham for en »tosse« pga. hans program for udforskning af rummet og for at promovere korsang i skoler og forbud mod voldelige videospil. Det er imidlertid ikke alle, der er med på denne linje, og Cheminade har fået betydningsfuld, national dækning i de forskellige medier, der også formidler links til de franske læsere og lyttere blandt vælgerne, til hans webside.

Besøg på websiden er nu eksploderet, og Cheminades organisation er nu i en tilstand, hvor den slår tilbage mod falske nyheder.

**USA i dialog med Kina//
USA's-UK's
efterretningstjenester imod
Trump//
LaRouche-leder Jacques
Cheminade er nu
præsidentkandidat i Frankrig**

Med formand Tom Gillesberg

**Den franske LaRouche-
bevægelses leder Jacques
Cheminade
tilbyder alternativet til det
kollapsende franske
præsidentielle system**

Paris, 1. marts, 2017 (Nouvelle Solidarité) – Her til morgen og frem til middagstid optog et stort drama de nationale medier. François Fillon annullerede her til morgen et meget

omtalt besøg til Landbrugsmessen i Paris, uden nogen forklaring. Under en pressekonference ved middagstid greb han ind på dramatisk vis og rapporterede, at dommerne her til morgen havde informeret ham om deres beslutning om at sætte ham under »efterforskning« den 15. marts, to dage før Forfatningsrådet annoncerer den formelle liste over kandidater til valget. I en kort, men ligefrem erklæring, anklagede han dommerne og medierne for at have ført en kampagne imod ham lige fra begyndelsen og således krænke retten til et forsvar, og således sidestille dette med et »politisk mord«. Med hensyn til Marine Le Pen meddelte EU-parlamentets myndigheder i går, at de vil gå frem med en afstemning, måske så tidligt som torsdag, for at ophæve hendes parlamentariske immunitet. Le Pen er medlem af Europaparlamentet. En positiv afstemning ville bane vejen for, at der kan rejses tiltale mod hende for at have brugt midler fra EU-parlamentet til ansættelse af assistenter, til at ansatte sine venner fra Front National.

Endnu to hovedkandidater, Emmanuel Macron og Benoit Hamon, den såkaldte meget venstreorienterede kandidat fra Socialistpartiet, anklages også i medierne: Macron for at have brugt penge fra sit ministerium til at køre den tidlige del af sin kampagne; Hamon pga. hans kones job og forbindelser til LVMH, det største, franske selskab for luksusvarer. Alt imens korrupsionen er en reel og modbydelig realitet, så bliver dommerne tydeligvis brugt af de fordærvede atlanticist-eliter for at skabe *Nacht und Nebel*[1] kaos i Frankrig og dræbe, hvad der måtte være tilbage af de Gaulles Femte Republik.

I mellemtiden skrider leder af partiet Solidarité & Progrès, Jacques Cheminades kampagne frem på en interessant måde, hvor nogle medier giver ham mulighed for nøjagtigt at forklare sine ideer. Efter den virkeligt gode artikel, udgivet af RTL, som vi (S & P) tidligere har rapporteret om, fik Cheminade 20 minutter på den private nyhedskanal TF1 (nationale kanal ét), LCI. Cheminade havde mulighed for at forklare sine hovedideer med at forlade EU og reformere et Fædrelandenes Europa med syv

eller otte stater. Med en klage over, at journalister ikke dækker spørgsmål om udenrigspolitik – som optager 50 % af en præsidents tid – på deres forsidedækning, brugte Cheminade anledningen til at rejse alternativet med Kina og dets Silkevejspolitik. Cheminade forklarede også, hvad han mente med at sige, at Frankrig er besat af finansmagter, og han fik endda mulighed for at læse et citat fra en bog af en tidligere fransk topembedsmand inden for politiet, der anklager vores finanssystem for at være blevet kriminelt.

Dernæst havde Cheminade et meget godt besøg på Landbrugsmessen, en årlig begivenhed, hvor landmænd fra hele Frankrig kommer til Paris for at udstille deres bedste varer for offentligheden. Dette er en meget omtalt begivenhed, der er velbesøgt af erhvervslivet, men også meget populær hos befolkningen i almindelighed. Som det var arrangeret på forhånd, blev Cheminade modtaget og ledsaget rundt »officielt« til hovedstandene, for at besvare spørgsmål, give interviews eller blot tale med landmændene om deres problemer, og vore løsninger. Cheminade blev på denne rundtur ledsaget af henved ti medier og af to sociologer, der er i færd med at lave en undersøgelse af alle kandidaternes kampagner.

BFM-media, der udgjorde en del af denne pressepulje, lavede et meget godt interview med ham. Han gav også interviews til Tvagri, den Europæiske Journalistskole, en landbrugsspecialist fra RTL og det Offentlige Senat, Senatets TV-/radiostation.

Blandt besøgets højdepunkter var hans møder med de største landbrugsfagforeninger; en udstilling af hyrderne fra Aveyron, hvoraf én udtrykte sin sympati for Cheminade og anbragte et par får på hans skød og sagde, at han ville stemme på ham. Selv sociologerne havde en god reaktion og sagde, at, af alle de kandidater, de havde fulgt, var det faktisk kun Cheminade, der indgik i en dialog med producenterne, og at de andre kommer med en forud fastlagt udtalelse, som de afleverer ved hver stand.

Cheminade gav også et langt interview til Tropique FM, der sender til alle oversøiske, franske territorier, samt et fem minutter langt interview til Eric Brunet fra RMC, en anden national privatradio, der har en stor lytterskare. Jacques svarede på spørgsmål om, hvilke politiske trends, han forventer at trække til sin kampagne – modstands-gaullister, sociale kristne i traditionen efter Bretagnes demokratiske klostre, Jaurés-inspirerede socialister og modtandskommunister – og om andre detaljer i hans program, osv. På et tidspunkt blev han spurgt, hvem, han mente var den bedste leder i verden i dag, et spørgsmål for at opsætte en fælde for ham. Jacques svarede, at for ham var der ingen, Putin er god for Rusland, sagde han, men i resten af verden ser jeg ingen.

Foto: Jacques Cheminade interviewes af BFM på landbrugsmessen i Paris.

[1] Nacht und Nebel (nat og tåge) eller NN, var betegnelsen for et førerdirektiv, udstedt 7. dec. 1941 af Adolf Hitler. Det betød, at sabotører, kommunister, modstandskæmpere o.a. nu kunne blive fragtet til Nazi-Tyskland uden deres pårørendes eller myndigheders viden, hvor de kunne forsvinde i f.eks. KZ-lejre og blive henrettet.(-red.)

**RADIO SCHILLER den 15.
februar 2017:
Vestlige**

efterretningstjenster modarbejder Trump

Med formand Tom Gillesberg

Frankrig: Jacques Cheminades udtalelse i forbindelse med præsident Hollandes beslutning om ikke at stille op til endnu en embedsperiode

Paris, 2. dec., 2016 (Nouvelle Soidarité) – I kølvandet på præsident Hollandes beslutning om ikke at stille op til endnu en embedsperiode, kom præsidentkandidat Jacques Cheminade med følgende udtalelse:

»Mod deres vilje blev Nicolas Sarkozy og François Hollande nødt til at trække sig [fra præsidentvalgkampen]. Vejen til forbedringer ligger således åben, men er stadig spærret af den ene og anden, tidligere minister.

Tiden er inde til at rydde vejen og bidrage med nye ideer til Frankrig, til generel fordel for franskmændene, de fremtidige generationer og menneskeheden som helhed.

Jeg vil sætte alle mine bestræbelser ind på at gøre dette, for det er ideerne, der forandrer verden, og ikke kompromiserne,

arrangementerne eller politikernes volapyk.«

»Mere end nogensinde før har Republikken brug for videnskabelige forskere!«, lyder franske parlamentarikerens resolution

Paris, 4. dec., 2016 (Nouvelle Solidarité) – Alt imens Lyndon LaRouche og hans medarbejdere for årtier siden stort set stod alene, da de fordømte og afslørede ankomsten af en »ny mørk tidsalder«, så er der i dag, konfronteret med det aktuelle sammenbrud af generel viden i Vesten, endelig visse mennesker, der synes villige til at komme til fornuft. Dette synes klart at være tilfældet for tre dusin franske parlamentsmedlemmer på tværs af partier, som den 15. nov. i Nationalforsamlingen introducerede en tekst til et »Forslag til resolution om videnskab og fremskridt i Republikken« (nr. 4214 og 4215).

Resolutionen opfordrer skarpt regeringen til at tage dristige skridt til drastisk at hæve uddannelsen af alle borgere inden for videnskab, især i skoler og i de offentlige medier, og fortalen til resolutionen nævner nogle af fransk histories bedste traditioner, især École Polytechnique, som blev grundlagt af Lazard Carnot og Gaspard Monge, og som blev model for det amerikanske militærakademi i West Point. For eksempel påpeger resolutionen på bemærkelsesværdig vis, at nedgangen af videnskabelige kundskaber er et resultat af den voksende

forveksling af »meninger« og så »kundskaber«, der er baseret på videnskabelige hypoteser.

Uddrag af fortalen: »'Republikken har ikke brug for videnskabsfolk!' var de ord, som Revolutionstribunalets præsident udtalte, da han fordømte kemikeren Lavoisier i 1794 efter konventionens undertrykkelse af Videnskabsakademiet [grundlagt af Colbert og Leibniz] ... Hvis denne form for obskurantisme (fjendtlighed over for oplysning) synes umoderne i dag ... så må vi [til gengæld] konfrontere et klima, hvor man ikke har tillid til videnskabelige institutioner og forskere, som faktisk udgør en stærk grundpille for vores republik.«

☒ »Med udviklingen af den moderne industrielle tid kom der spring i fremskridt og frihed til at skabe med fremkomsten af store opfindere (Lavoisier, Faraday, Edison, Darwin, Pasteur, Poincaré, Marie Curie, Einstein, Pauling, Planck, Schrödinger, De Gennes, Charpak ... og selv Steve Jobs). I dag er betydningen af en videnskabskultur, og den plads, som den indtager, i klar tilbagegang i vores land og vores Republik.

Alt imens de favoriserer adgangen til kultur, så forstærker fremkomsten af digitalisering og brugen af internettet en afregulering af markedet inden for videnskabelig information, som viger pladsen til fordel for spredningen af de farligste overbevisninger i en grad, hvor både offentlige myndigheder såvel som borgere har vanskeligt ved at identificere, hvordan de skal rangere nødvendige elementer med henblik på at træffe gyldige videnskabelige og teknologiske beslutninger.

Kilden til denne bekymrende udvikling er den i stigende grad markante forveksling af resultatet af viden, der opnås gennem en strengt videnskabelig undersøgelse, og så det, der blot er et resultat af overbevisninger og misinformation. Dette er i stigende grad det samme som, at man sætter spørgsmålstegn ved videnskabeligt arbejdes voksende kulturelle værdi og sociale indflydelse.

Gennem opretholdelsen af forvekslingen mellem viden og meninger i den offentlige og digitale sfære, truer den heraf følgende mistillid den videnskabelige forsknings aktiviteter og fundamentet ... «

Fortællingen konkluderer:

»Videnskabens sprog må atter finde sin rette plads i centrum for de store debatter i vort demokrati, både i valgte institutioner og i ministerierne. På deres tid hævdede sådanne statsmænd som Pierre Mendès France, general de Gaulle og François Mitterand videnskabelig forskning og dens anvendelse til rangen af national prioritet. Dette er ikke længere tilfældet i dag, og der stilles spørgsmål ved selve fremskridtets natur. Det må naturligvis bringes under kontrol og gøres tilgængeligt, men Republikken må have tillid til videnskabeligt fremskridt, som var og er hovedfaktoren for økonomisk, medicinsk, socialt og miljømæssigt fremskridt. Mere end nogensinde før, har Republikken brug for forskere.«

Foto: Den 17. oktober, 2014, blev der i Frankrig afholdt landsdækkende demonstrationer til fordel for en opgradering af videnskabelig forskning på uddannelsesinstitutionerne. Også på Mont Blanc!

**Præsidentvalg Frankrig 2017:
Jacques Cheminades kampagne
fortæller Sputnik,**

hvorfor Fillon og Le Pen betyder blod og tårer for Frankrig

Paris, 29. nov., 2016 (*Nouvelle Solidarité*) – I et interview til Sputnik formulerede chefredaktør for *Nouvelle Solidarité*, Christine Bierre, præsidentkandidat Jacques Cheminades synspunkter om François Fillons sejr i primærvalgene, som går forud for det franske præsidentvalg i 2017. Avisen *Nouvelle Solidarité* er tilknyttet det politiske parti Solidarité & Progrès, som Cheminade har stiftet.[1]

De gode nyheder er, at »François Fillons udenrigspolitik ville betyde et brud med François Hollandes udenrigspolitik, som, med få undtagelser, praktisk taget har været dikteret af Obama og hans britiske allierede. Fillon, der har været en fast deltager ved Valdai Klubbens møder, og som er favorabelt indstillet over for et sundt, næsten ukritisk samarbejde, med Vladimir Putin, har allerede meddelt, at han vil tage skridt til at ophæve sanktionerne mod Rusland og samarbejde med præsident Putin om at genoprette stabilitet i Syrien med præsident Bashar al-Assad og eliminere ISIS [Daesh]«, understregede Bierre.

De dårlige nyheder er det faktum, at, samtidig vil Fillons økonomiske politik »ikke gøre det nemt for ham at vinde«, påpegede journalisten. Sagens kerne er, at Fillon, der af Storbritanniens *Daily Telegraph* er blevet omtalt som »højrefløjens første, ægte Thatcher-leder«, går frem med radikale, økonomiske reformer. »Fillon ønsker at fjerne 500.000 offentlige stillinger under sin embedstid! Det er ikke mindre end 10 % af alle offentligt ansatte. Han vil reducere de 'sociale' omkostninger, som selskaber betaler (som dækker omkostninger vedr. arbejdsløshed, pensionering, offentlig sundhedsforsikring og social bistand, osv.) med 50 mia. euro

og skrotte skatten på store formuer og 75 % 's skat på indkomster, der overstiger 1 mio. euro, samt sætte pensionsalderen op til 65 år«, påpegede Bierre. Denne barske politik vil utvivlsomt fremprovokere en voldsom forøgelse af venstrefløjskræfterne og spille i hænderne på Socialistpartiet, bemærkede hun. »Om han vil være i stand til at samle et flertal i landet for denne ultra-liberale politik med sin nuværende politik, står hen i det uvisse ... «, sagde hun.

Hvad er Fillons og hans sandsynlige rivaler, partiet Front Nationals Marine Le Pens styrkeområder og svagheder? »Deres styrke ud fra standpunktet om verdenspolitik er, at de begge ønsker fred med Rusland og et Frankrig, der genvinder sin traditionelle uafhængighed af de vestlige magter«, understreger Bierre. »Deres svaghed er, at ingen af dem har en økonomisk politik, der kan bryde Frankrig fri af det vestlige oligarki, dvs., de finansielle topmagter, der opererer ud fra Wall Street og City of London, som definerer vestens politik, inklusive Vestens høgeattitude over for Rusland«, understregede hun.

Journalisten påpegede, at hverken Fillon eller Le Pen kræver en finansreform, der vil bringe en afslutning på den pumpning af billioner af euro ind i »for-store-til-at-lade-gå-ned«-bankerne, siden krisen i 2008. »Deutsche Bank er i realiteten bankerot, og den italienske banksektor har, iflg. den italienske regering, dårlige lån for 200-400 mia. euro«, påpegede journalisten og advarede om, at implosionen af Vestens finanssystem er lige rundt om hjørnet. »Så længe, dette ikke er løst, vil ingen nyvalgt præsident være i stand til at gøre noget som helst, fordi disse banker, ikke kan udlåne til investering og er totalt afhængige af likviditetsindsprøjtninger (kvantitativ lempelse) til billioner af euro fra den Europæiske Centralbank (ECB), månedsvis eller på årlig basis, som de udelukkende bruger til spekulation for at overleve.«

Forskellen med Cheminade

I modsætning til Fillon og Le Pen, kræver Jacques Cheminade, partiet Solidarité & Progrès' præsidentkandidat, »en streng opdeling mellem nyttige banker (indskud og kredit til økonomien) og investeringsbanker (spekulation)«, understreger hun og trækker en parallel mellem Cheminades koncept og USA's Glass/Steagall-lov. »I kølvandet på en sådan reorganisation vil vi få et presserende behov for en politik for genindustrialisering for at genstarte økonomien«, siger Cheminade, som Bierre citerer. Fillon på sin side »ønsker at ændre ECB's kurs fra sin nuværende funktion – som består i kun at bekæmpe inflation – og til at blive en bank, der fremmer investering i produktive aktiviteter. Dette er nogenlunde det samme som at forsøge at koge ny suppe på gamle ingredienser«, forklarer hun. »Hr. Fillon siger det ikke, men alt dette kræver en total revidering af diverse traktater helt tilbage til 'Maastrichttraktaten' (1992), som etablerede ECB som en autonom bank med ét eneste ansvarsområde: at sikre valutaens stabilitet«, fortsatte den franske journalist. »ECB's statutter forbyder den udtrykkeligt at udstede lån til regeringer til investering i infrastruktur eller andre fornødenheder.«

I mellemtiden lovede Marine Le Pen, at hun vil arrangere en folkeafstemning om, hvorvidt Frankrig skal forblive i EU. »Hendes forslag til en opfølgning mangler imidlertid fuldstændigt underbygning«, mener Bierre. »[Le Pens] økonomiske og finansielle plan for præsidentvalget i 2012, som stadig gælder, foreslog at gå tilbage til den franske frank og krævede, at Banque de France udstedte, hvad der svarer til 100 mia. frank lån om året, hvoraf 90 % skulle gå til afdrag på hele den franske gæld, og kun 10 % til nye investeringsprojekter!« bemærkede den franske journalist. »I denne periode ville den samme politik med 'budgetstrenghed', som vi nu har, blive anvendt over for de franske borgere«, advarer Bierre.

Cheminade på sin side foreslår at genetablere Europas oprindelige centralbanker og vende tilbage til disses oprindelige valutaer, alt imens euroen bevares som en fællesvaluta. Han kræver, at »man forlader euroen og EU-traktaten (1992-2017) og genopbygger Europa omkring de kernenationer, der grundlagde Europa«, understregede journalisten og satte således fokus på betydningen af, at de europæiske nationer overtager kontrollen med deres monetære politik. »For at befri sig fra de vestlige, rovgriske finanscentres greb, bør Frankrig og Europa, siger hr. Cheminade, orientere sig mod BRIKS og støtte den stærke dynamik, som især Kina og Rusland har skabt i løbet af de seneste år, hvor de har skabt en ny, økonomisk verdensordens kreditinstitutioner (AIIB, Nye Udviklingsbank, Silkevejsfonden, osv.)«, understregede Bierre. »Hans fremgangsmåde er, hvis man foretager en sammenligning med russiske økonomers, baseret 'på udstedelse af statskredit til forskning og industriel udvikling, af samme art, som den [russiske økonom] Sergei Glazjev promoverer'«, understregede den franske journalist.

[1] Partiet er en søsterorganisation til LaRouche-bevægelsen.

Det franske valg ødelægger yderligere briternes og Obamas krigspolitik

Leder fra LaRouchePAC, 28. november, 2016 – François Fillons overvældende valgsejr i søndagens franske primærvalg, til at

være præsidentkandidat for Frankrigs Republikanske Parti, er et yderligere bevis på, at den menneskelige race ikke vil tolerere Barack Obamas fremstød for krig med Rusland. Ligesom Hillary Clinton førte Fillons modstander en kampagne mod Rusland, mens Fillon førte en kampagne for at arbejde sammen med Rusland om at nedkæmpe terroristerne i Syrien, om at afslutte de anti-russiske sanktioner og udvide det økonomiske samarbejde, og han vandt næsten to tredjedele af stemmerne.

Hillary Clinton, der kørte sin kampagne som en fortsættelse af Obamas krigshyl mod Rusland, forsøger nu desperat at give Putin skylden for sit nederlag! Det vanvittige i hendes påstand om, at Putin brugte at udsende »falske nyheder« og bedrive computerhacking for at stjæle det amerikanske valg, og som nu skaber overskrifter over hele USA, siger intet om Putin, men alt om tilstanden af mentalt sammenbrud hos krigspartiet i USA – de neokonservative i både det Republikanske og Demokratiske Parti, der samledes bag Hillary og blev slået af vælgerne, især af arbejdsstyrken på landet og i byerne.

I realiteten bidrog Putin faktisk til Obama/Hillary-krigspartiets nederlag, men ikke hemmeligt eller under dække. Hans vedvarende krav om, at USA holder op med at sponsorere terrorister under dække af at bevæbne den »moderate opposition« i Syrien med henblik på at vælte den legitime regering, og hans opfordring til samarbejde om krigen mod terror, var med til at afsløre Obama og Hillary for det, de er.

På lignende vis blev Xi Jinpings gentagne opfordringer til USA om at tilslutte sig den Nye Silkevejsproces med global nationsopbygning afvist af både Obama og Hillary til fordel for militær konfrontation med Kina og afslørede således deres imperiesyn over for en befolkning, der i stigende grad beundrer den utrolige udviklingsproces, som Kina har igangsat, både internt i landet og internationalt.

Helga Zepp-LaRouche, der tidligere har stillet op til kanslerposten i Tyskland, sagde i dag, at, på trods af Fillons økonomiske politik i Thatcher-traditionen, så demonstrerer valget af ham den voksende afsky i Europa for det anti-russiske hysteri og faren for krig. Trumps åbne erklæring om, at han vil arbejde med Putin for at besejre terrorisme, fik taberen Obama til i denne måned at forsøge at salve Tysklands Angela Merkel til sin efterfølger, som »leder for den frie verden« i en kampagne imod Rusland. Men Merkel er nu lige så isoleret, som Obama var – ligesom Olympens falske guder, der udråber deres krav over verden, mens Olympens bjerg smuldrer under deres fødder.

Samme dag som det franske valg vandt schweizerne en solid sejr i en folkeafstemning, der var lanceret af den 'grønne' bevægelse mod kernekraft, for at lukke nationens kernekraftværker ned. Igen er budskabet til verden det, at den »nye, mørke tidsalders« mentalitet med afindustrialisering og permanente krige, ikke længere kan tolereres af menneskeslægten. Det er især et budskab til Merkel, der er imod kernekraft, om, at hendes tid er forbi.

Den vestlige verden oplever for tiden en revolutionær transformation. LaRouche-bevægelsen har i årevis tvunget befolkningen i USA og Europa, ofte imod dens vilje, til at se på det nye paradigmes nye lederskab, som kommer fra Rusland og Kina, og til at sammenligne det med den politik, der dikteres af London og Wall Street, og som økonomisk og kulturelt har ødelagt de transatlantiske nationer. Denne sandhed kan ikke længere undertrykkes. Lyndon LaRouche sagde i dag til sine medarbejdere: »Vi indtager en ledende position netop nu. Vi er ovenpå. Vi ved, hvad det er, vi gør, så lad os få en sejr.«

Foto: Daværende franske premierminister, hr. François Fillon, møder IAEA-generaldirektør Yukiya Amano & Chef de Cabinet, hr. Rafael Grossi, 2011. (Foto: IAEA Imagebank CC-SA)

**RADIO SCHILLER den 28.
november 2016:**

**Ny dansk regering//Forsøg på
at underminere Trump//**

**Kinesisk og russisk
teknologisk samarbejde med
udviklingslande**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Fransk præsidentkandidat
Cheminade
responderer til valg i USA og
Trumps sejr**

11. nov., 2016 – Efter at være blevet informeret om resultaterne af præsidentvalget i USA, kom Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat for 2017, med en kort erklæring over video, den 9. nov. Det følgende er et udskrift af hans bemærkninger.

»Resultatet af det amerikanske valg er en underdønning. Det markerer afvisningen af Washingtons og Wall Streets politik og deres inkompetence og deres konstante sociale uretfærdighed.

Derfor valgte vælgerne Trump, af mangel på en bedre kandidat. De tror ikke på, at han har lederskabsevnerne og karakteren til at lede USA, men de fik intet andet valg til at udtrykke deres afvisning. Hillary Clinton ødelagde sig selv ved at fremstå som kandidat for Wall Street og de korrupte kredse i Washington, og som krigsfortaler, støttet af de neokonservative.

I denne situation vil vore amerikanske venner sige til den valgte præsident: 'Både det Republikanske og det Demokratiske parti besluttede at gennemføre Glass-Steagall (dvs., den bankopdeling, som François Hollande ikke gennemførte i Frankrig). Du (Trump) sagde, du ville gøre det. Vi udfordrer dig nu til at holde dit løfte.' Det er, hvad de har at sige til den valgte præsident. Og dernæst vil de trække på den dybtliggende utilfredshed i det amerikanske folk og kræve en ny politik, en politik, der er i overensstemmelse med De forenede Staters grundlæggende fædre og med en dialog mellem nationer og folkeslag.

I Frankrig mener jeg, at jeg kan blive katalysatoren for denne utilfredshed, hvis I støtter mig. Vi må ikke søge en Donald Trump eller en Marine Le Pen i Frankrig for at udtrykke denne utilfredshed. Vi må have en National Samling, men den må inkorporere ånden fra det Nationale Modstandsråd, ånden af Gaullisme (hos de Frie Franske), af social kristendom, ånden fra Jaurès' socialisme, som nutidens socialister ikke længere repræsenterer.

Jeg vil kæmpe for, at dette skal ske i Frankrig på et tidspunkt, hvor den internationale situation tilbyder os en ekstraordinær mulighed for endelig at være os selv, for at genopdage vore minder og repræsentere fremtidens parti, ikke et parti, der siger: tingene var bedre i går, men som siger:

det skal blive bedre i morgen.«

»Lad os bygge det Eurasiske Tog for Fred imod truslen om en Ny Verdenskrig« Erklæring af Helga Zepp- LaRouche og Jacques Cheminade, 21. oktober, 2016

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

(På sidelinjen af Schiller Instituttets konference i Essen, Tyskland, den 21. oktober, 2016, om de fremtidsudsigter for Europa, som Kinas politik for den Nye Silkevej tilbyder, udstedte Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, og Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, følgende erklæring:)

På intet tidspunkt siden 1945 har verden været så tæt på en ny verdenskrig, der i dag ville blive en atomkrig. Men samtidig har mulighederne for at grundlægge en ny verdensorden for fred

og udvikling imidlertid aldrig været så store.

Faren for krig kommer fra et forsøg fra de vestlige magters side på, for enhver pris at opretholde deres eneherredømme over verden, på trods af den kendsgerning, at de ikke har andet at tilbyde end krige og finansiel udplyndring. Det store håb kommer fra en fremvoksende gruppe af lande, Rusland, Kina, Indien og BRIKS, der kæmper for en verden, hvor alle har ret til fremskridt gennem udvikling inden for videnskab, avanceret teknologi og industri; en verden med fred og stabilitet, baseret på organisationen for international lov, der voksede frem af sejren over nazismen, og som er inkorporeret i FN's Charter.

Det eneste alternativ til politikken med Washington-konsensus, der har ført os frem til den nuværende krise, er Kinas forslag om projektet for den Nye Silkevej, som en politik for fred og samarbejde i hele verden. Dette projekt, som allerede er en realitet for de 70 lande, der er med i det, er det største projekt for industriel, økonomisk genrejsning, der nogen har eksisteret på planeten, og som mobiliserer tæt ved \$1 billion til videnskabelig forskning og store infrastrukturprojekter i Eurasien, Latinamerika og Afrika.

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

1. Frankrig og Tyskland må, sammen med Kina, påbegynde konstruktionen af Silkevejens godstog for fremtiden, der kommer fra Kina og forgrener sig ud til forskellige lande i Europa. Der eksisterer allerede konvojer, men de

har store vanskeligheder med at krydse alle grænser. Vi må nu forudse et Silkevejstog, der kører i et eurasiske kontinent, der 30 år frem i tiden vil være lige så udviklet, som Kina er i dag. Denne jernbanelinje, der kører på enkeltstandard-enhedsspor, og som møder minimale grænsekontroller, må, i traditionen efter Lincolns Transkontinentale Jernbane og den Transsibiriske Jernbane, være en trans-eurasiske jernbane, bygget af Fædrelandenes og projekternes Europa. Det vil blive nødvendigt, at Kina, Rusland og alle de andre lande, som toget kører igennem, indgår en aftale.

2. Frankrig og Tyskland må respondere til Kinas og Ruslands indsats for at bringe de mellemøstlige ødelæggelseskrige, der er anstiftet af de vestlige magter, til en afslutning, og for at påbegynde genopbygningen. Denne politik er ikke alene den eneste, humane respons til ikke alene den forfatning, disse lande befinder sig i, men også til den stadigt voksende strøm af immigranter til vore lande.
3. Frankrig og Tyskland må arbejde hen imod store fællesprojekter med Kina og Afrika. En fælles rammeaftale til dette formål blev allerede underskrevet af Frankrig og Kina den 30. juni, 2015. Prioriteringen må være infrastrukturprojekter i stor skala: dæmninger, jernbaner og energi, inklusive kernekraft.

Når de vestlige eliter ikke har nogen anden politik end den, at gennemtvinge brutale nedskæringer over befolkninger for at redde en finansverden, der har været død siden krisen i 2008; når den eneste måde, hvorpå vesten kan opretholde sit eneherredømme, er gennem deployering eller tolerance af blodige nazister i Ukraine og grusomme jihadister i Mellemøsten, kan vi med Kina klart sige, at, dersom Vesten ønsker at bevare Himlens mandat til at regere, må den forandre sig.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Tysklands Conrad Adenauer og Frankrigs Charles de Gaulle mødes i Paris i september, 1963.

»Potentialet for Frankrig og hele Europa i opbygningen af Verdenslandbroen«

Tale af Helga Zepp-LaRouche til Schiller Institut-konference i Lyon, Frankrig

»Hvad skulle således holde Europa tilbage fra fuldt ud at tage imod Kinas tilbud om »win-win-samarbejde« om at forlænge den Nye Silkevej til Øst- og Centraleuropa, Balkanlandene, Sydeuropa og, frem for alt, om at genopbygge det krigshærgede Mellemøsten og om at påbegynde den presserende nødvendige industrialisering af Afrika, og således virkeliggøre den eneste politik, der kan forhindre et endnu mere rædselsfuldt forløb af flygtningekrisen?

Svaret er indlysende. Den amerikanske administration og Storbritannien insisterer på ideen om en unipolær verden, som

i denne form allerede er ophørt med at eksistere. Den transatlantiske verden står umiddelbart for, med fuld kraft at brase lige lukt ind i Thukydide-fælden[1], som den tidligere, amerikanske formand for generalstabschefen, Martin Dempsey, gentagne gange har advaret om. Og Europa har hidtil været fanget i det gamle paradigme, hvor det tilpasser sig et Washington-konsensus uden at stille mange spørgsmål.»

[1] Gr. Historiker, ca. 460-400 f.Kr.; advarede Republikken Athen, der var blevet et Imperium, om, at det ville forårsage sin egen undergang ved at indlede imperie-krige.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Institut- konferencer: Kinas Nye Silkevej og dens potentiale for Europa

22. okt., 2016 – Med en understregning af betydningen af initiativet med den Nye Silkevej, afholdt Schiller Instituttet to seminarer; den 19. okt. i Lyon, Frankrig, og den 21. okt. i Essen, Tyskland.

Lyon-seminaret var et fællesarrangement mellem Schiller Instituttet og Club China EMLyon FOREVER, et selskab af tidligere elever fra Lyon École de Management (EM), en prestigøus, national erhvervsskole, der også driver en læreanstalt i Shanghai. Talerne inkluderede Helga Zepp-

LaRouche, Schiller Instituttets præsident, professor Shi Ze fra det Kinesiske Institut for Internationale Studier (CIIS), Christine Bierre, chefredaktør for *Nouvelle Solidarité*, partiet Solidarité & Progrès' avis i Frankrig, og Jean-Christophe Vautrin, præsident for Club China EmLyon FOREVER.

Denne begivenhed var en del af en togrenet offensiv fra Schiller Instituttets side for at få europæiske lande, Frankrig og Tyskland i særdeleshed, til at tilslutte sig Kinas Nye Silkevejsprojekt. Til den ende blev der arrangeret konferencer i to højst symbolske byer: Essen, nær Duisburg i Tyskland, og Lyon i Frankrig.

Duisburg er Europas største, internationale havn og første stop for toget fra Wuhan, Kina, som ankommer tre gange om ugen; Lyon er endestationen, ligesom byen også var det for den gamle Silkevej. Toget transporterer kisel til dæk, elektronisk udstyr, LED-lamper og sportsudstyr fra Kina. Det vender tilbage med vin, kosmetik og fødevarer. Togets ankomst er et lille mirakel; det har tilbagelagt 11.300 km, krydset seks lande, skiftet lokomotiv otte gange og blevet læsset om tre gange.

Foto: Det første godstog, der forbinder Wuhan, hovedstaden for det centrale Kina, med Frankrig, nåede frem til Vénissieux Saint-Priest inter-modale terminus nær Lyon den 21. april, 2016, efter at have tilbagelagt 11.300 km på 15 dage. Toget transporterede 41 containere læsset med mekaniske, elektroniske og kemiske produkter på den Nye Silkevej og passerede Kasakhstan, Rusland, Belarus, Polen og Tyskland.

Obama er færdig – Det eneste, han kan gøre, er at starte en verdenskrig

Leder fra LaRouchePAC, 23. oktober, 2016 – Søndag fremkom Kina med den samme mening, som LaRouche i månedsvis har fremført – nemlig, at Obama er så afsløret og isoleret internationalt, at han er færdig politisk, men derfor også endnu mere farlig, idet hans eneste valgmulighed (bortset fra at træde tilbage) er at lancere en krig mod Rusland og Kina, en krig, som med sikkerhed ville betyde en atomar udslettelse af en stor del af menneskeslægten.

China Daily, som er det kinesiske lederskabs hovedmedie, havde søndag en leder om »sejladsfriheds«-provokationen fredag, hvor Obama og forsvarsminister Ash Carter sendte et krigsskib med styrede missiler gennem kinesiske vande, uden forudgående avis, i nærheden af Kinas Xisha-øer (Paraceløer) i det Sydkinesiske Hav. Lederartiklen bemærker, at Filippinerne, under deres modige nye præsident Duterte, har afvist Obamas krigspolitik til fordel for samarbejde om udvikling med Kina. Ved at deployere krigsskibet, fortsætter lederartiklen, og hermed overtræde både kinesisk og international lov, »siger Obama til verden, at USA hverken kan tolerere et fredfyldt Sydkinesisk Hav, eller et fredeligt og stabilt asiatiske Stillehavsområde. Da USA ikke længere kan finde en marionetballademager, er det rasende Washington nødsaget til selv at skabe en forstyrrelse.«

Alt imens Kina fokuserer på de strategiske fiaskoer af Obamas krigspolitik, så udgør det økonomiske kollaps, skabt af Obamas mislykkede politik med at yde Wall Street kunstig støtte, i stedet for at opbygge realøkonomien, den anden gren af Obamas, samt af hans klon Hillarys Clintons, uafvendelige politiske undergang. Administrationen forsøger hektisk at udsætte det

vestlige finanssystems krak til efter valget, ved at ignorere Deutsche Banks død, opløsningen af det italienske banksystem, virkningen af Brexit-valget og den »smitteeffekt«, som disse og andre krisepunkter har på Wall Street- og Londonbankerne. Men, hvad der er mere ildevarslende, så arbejder Obama på at starte en krig, før han forlader embedet, eller endda før valgdagen den 9. november – en krig over Syrien, Ukraine eller muligvis Korea; og en hvilken som helst af disse muligheder vil betyde krig med Rusland og Kina.

Krigens mål er ikke Ruslands eller Kinas mytiske »aggression«, men derimod det stik modsatte – nemlig den udviklingsproces, som allerede er sat i gang af Kina og Rusland, og som direkte bringer nationer i hele udviklingssektoren ind i et samarbejde omkring Kinas win-win Silkevejsudvikling, og som endda når helt ind i Europa, hvor det tilbyder de europæiske nationer et alternativ til NATO's krige og deres økonomiers disintegration. For at fremme denne samarbejdsproces afholdt Schiller Instituttet i sidste weekend to konferencer, én i **Essen, Tyskland**, og én i Lyon, Frankrig. Formålet med de to konferencer, der begge adresseredes af Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, er at bringe Tyskland og Frankrig tilbage til de Gaulle/Adenauer-traditionen, gennem samarbejde med Rusland og Kina. Essen og Lyon er europæiske hovedpunkter på Kinas Silkevejs-jernbanelinjer, som nu tjener til at udvide øst-vest handel og samarbejde. Konferencen bød på talere fra Kina, Mellempøsten og Europa, inklusive repræsentanter for institutioner fra industri, videnskab og ingeniørvidenskab, omhandlende det presserende behov for globalt samarbejde for at genrejse Europas og verdens økonomi. Kinesiske sange og Schuberts Lieder, der begge blev sunget af en kinesisk bel canto-sanger, og begge akkompagneret af klassiske, kinesiske instrumenter, anslog tonen for udveksling af kultur gennem Silkevejsprocessen.

Den samme proces finder sted i Manhattan, gennem Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, som bringer nationer sammen for

sammen at konfrontere den verdenshistoriske opgave, som menneskeheden i dag står overfor – enten et samarbejde om at opbygge verden og knuse terroristsvøben, eller også et fald ned i global krig under Jordens aspirerende, nye imperieherrer. Obama og hans controllers er svage og afslørede – tiden er inde til at skubbe dem ud.

Foto: Krigsskibet USS Momsen, med styrede missiler, på afstand, det Sydkinesiske Hav, juli 2016. (Foto: Den amerikanske Flåde.)

Stop Vestens folkemord af Yemen

13. august 2016 – Et dossier over den indsats, som, med støtte fra »Vesten«, gennemføres af saudierne, for at ødelægge ikke alene houtierne og befolkningen mere bredt i Yemen, men også denne nations tusindårige historiske og meget rige kulturelle arv, er nu tilgængelig.

Det er skrevet af Christine Bierre, der rapporterer om afsløringer af den igangværende, overlagte ødelæggelse af Yemens historiske og kulturelle arv. Disse afsløringer fandt sted på et kollokvium (mindre videnskabelig konference), der blev arrangeret i Frankrigs Nationalforsamling i slutningen af juni af et socialistisk medlem, i opposition til præsident François Hollandes udenrigs- og indenrigspolitik, og i samarbejde med kendte specialister fra Yemen inden for arkitektur, arkæologi, samt arkiver og manuskripter. Vi er

taknemmelige over for én af talerne ved dette kollokvium, Paul Bonnenfant, fra Frankrigs Nationale Forsknings- og Videnskabscenter (CNRS), som har givet os tilladelse til at bruge de smukke billeder, han tog af monumenter i Yemen mellem 1975 og 2004.

Dossieret er udlagt i dag på Solidarité & Progrès' webside (**»I Yemen bliver folket og deres minder myrdet, med Frankrig som medskyldig«**), og, i betragtning af vores kamp imod saudierne og Vestens angreb i Mellemøsten, samt den kendsgerning, at Yemen stadig i dag ligger ved korsvejen for den økonomiske og kulturelle Silkevej, mente Helga Zepp-LaRouche, at vi skulle bruge det uden ændringer på alle vore websider, udgivelser, webcasts og konferencer i forbindelse med vore igangværende kampagner, og på en måde, hvor disse to spørgsmål – »drab på folkeslag og deres minder« – er fuldstændig forbundet. Det bør bruges til at fremprovokere et ramaskrig over folkemordet på dette meget gamle folk, i tidligere tider kendt som »Det Lykkelige Arabien«.

Her følger nogle afsnit af introduktionen:

»Krigshandlinger, der tilsigter den totale eller delvise ødelæggelse af nationale, etniske, racemæssige eller religiøse grupper« udgør FN's definition af folkemord. Den 29. august indledte den saudiske koalition igen en krig, der stemmer overens med denne definition, mod Yemen. Et angreb imod en etnisk og religiøs gruppe, der har været en del af Yemen siden det 8. århundrede, zaydierne (et shiamuslimsk mindretal), og imod Yemens tusindårige arv.

Krigen, som den saudiske koalition, bestående af ti stater, lancerede imod Yemen i marts 2015, er en brutal krig, der på rekordtid allerede har ført til 7-10.000 dræbte og flere end 2 millioner fordrevne. Det er en illegal krig, der ikke er godkendt af FN, og som ikke har respekteret nogen af lovene for krig: 23 hospitaler er blevet bombet, 30 skoler er blevet ødelagt, og børn er målskive. En FN-rapport, der hurtigt blev

trukket tilbage efter massivt pres fra Saudi-Arabien, anklagede koalitionen for at have forårsaget 60 % af dødsfaldene i civilbefolkningen siden marts 2015, heraf to tredjedele børn: 785 børn er blevet dræbt, 1168 bør er blevet såret, alene i 2015, dvs. tæt på 6 børn om dagen! Og ud over at dræbe folk, så gør saudierne også bevidst et folks minder til målskive, ved systematisk at ødelægge Yemens ekstremt rige og tusindårige kulturelle og historiske arv.

Titelfoto: Yemens hovedstad Sanaa.

Herunder følger Christine Bierres dossier, på engelsk. Alle billeder kan ses på den franske webside for Solidarité & Progrès, se ovenstående link.

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING JULI 2016: Sidste chance for at stoppe europæisk bankkrak og krig

I kølvandet på den britiske beslutning om at forlade EU står ikke blot Det Britiske Imperium og EU's drømme om et imperium for fald, men hele det defekte paradigme, den vestlige verden har været præget af. Deutsche Banks krise er en sammenbrudskrise for hele finanssystemet, og Deutsche Bank må reddes for at undgå kaos – men samtidigt må banken bringes tilbage til Alfred Herrhausens politik for realøkonomisk vækst. Frigivelsen af de 28 sider må betyde afsløringen af Saudi-Arabiens og Storbritanniens støtte til international

terrorisme og en fælles front med Rusland for at udrydde den. Chilcot-kommissionens rapport om Storbritanniens deltagelse i Irakkrigen afslører ikke blot Tony Blair som en løgner, men er en opfordring til et skifte fra det vestlige paradigme for permanent krig tilbage til respekt for FN og national suverænitet. Det mislykkede kupforsøg i Tyrkiet, som kom efter tyrkiske tilnærmelser til Rusland, vil fremskynde Erdogans planer om total magt, men kan være med til at stoppe hjælpen til IS gennem Tyrkiet. Udtalelsen fra Den Internationale Voldgiftsdomstol i Haag øger faren for krig i Det Sydkinesiske Hav. Danmark og Europa må gå med i Kinas og Ruslands nye paradigme for fredelig sameksistens og fælles udvikling.

Dette er en redigeret version af en briefing af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet, den 18. juli 2016. Den kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=13685>

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER den 18. juli 2016:

**Deutsche Bank handlingsplan//
Offentliggørelsen af de 28-
sider om Saudi-arabiens rolle
bag terror//**

Terror i Nice// Kupforsøget i Tyrkiet

Med formand Tom Gillesberg

**Terror i Nice: »Stop kilden
til terrorisme«.**

**Erklæring fra Jacques
Cheminade,
leder af det franske
Solidarité et Progrès**

Paris, 15. juli 2016 – Frankrig er atter blevet ramt af forbryderisk terrorisme.

Og atter udtrykker republikkens præsident, indenrigsminister og premierminister, med alvorsdyb stemme, deres sorg og deres vilje til at bekæmpe terrorisme, uden imidlertid at angribe de sande årsager til dette barbari.

Hovedårsagen er deres medskyldighed, med en politik, der støtter jihadisme som middel til at fremprovokere Bashar al-Assad-regimets fald, en politik, der er udtænkt af USA, UK, Saudi-Arabien, Qatar og Tyrkiet, og som nu vender sig mod os selv.

Hvad er det, der foregår i Nice? Siden 2014 har man vidst, at byen var blevet et rekrutteringscenter for jihadister, der

skulle til Syrien. En rapport fra DGSI (Direction Générale de Sécurité Interne) bemærkede endda, at Nice var blevet en »laboratorie-by«, til identificering og håndtering af »radikalisering«.

Det er med base i Nice, at Omar Osman, en fransk-senegalesisk gangster, der konverterede til islam, rekrutterede sin brigade af 50 til 80 franskmænd, der kæmpede i Syrien med al-Nusra (dvs. al-Qaeda i Syrien), om hvilke vores tidligere udenrigsminister Laurent Fabius i 2012, med upassende entusiasme, erklærede, at de »gjorde et godt stykke arbejde« med at bekæmpe Assad.

Det er også i Nice, at potentielle jihadisters færdsel frem og tilbage i saudiarabiske diplomatattachetasker blev afsløret. Den 7. april sidste år erklærede byens borgmester, Christian Estrosi, i et interview til RTL's radiojournalist, Olivier Mazerolle, at to personer, der stod opført i S-filen over radikaliserede personer, der krævede skærpet overvågning, var kommet ind i Frankrig »i et saudiarabisk følge«, og at »de nød total undtagelse fra inspektion« i Nices internationale lufthavn. Som svar på et spørgsmål fra Mazerolle, om politiet var blevet tvunget til at lade dem passere igennem, sagde Estrosi: »Ja, og jeg ved, at nogle af dem var meget chokeret og lod dette vide, og at de efterfølgende måtte bære konsekvenserne heraf.«

Regeringen kan ikke længere praktisere fodslæb om dette spørgsmål og risikerer således, ligesom Tony Blair, i dag eller i morgen at befinde sig i en situation, hvor de skal stå til regnskab for deres handlinger foran en Chilcot-kommission, eller værre endnu, foran en domstol.

Øjeblikket er kommet til hurtigt at genetablere vore relationer med Bashar al-Assad for at påbegynde en fornyet grundlæggelse og genopbygning af Syrien; til sammen med Rusland i fællesskab at agere for at bekæmpe denne trussel; og til kraftigt at tilskynde USA til at gøre det samme.

Vore politifolk, vort militær, vore folk i reserven og blandt det lægelige personale gav Nice en lektion i solidaritet og borgerånd. Lad os vise os værdige til republikkens værdier og til at vise ofrene behørig respekt ved at standse denne dystre oprensning af angreb og afværge spøgelse af splittelse i vort land, en grasserende radikaliserings, der ville kuldaste vores dybe, ligevægtige vilje til at leve sammen.

Foto: Folk lægger blomster på Promenade des Anglais i Nice.

84 døde i terrorangreb mod Nice.

**Frankrig må bryde
fuldstændigt med Saudi-
Arabien**

Fra LaRouche-bevægelsens søsterorganisation i Frankrig, Solidarité & Progrès, har vi modtaget følgende rapport:

Paris, 15. juli 2016 (Nouvelle Solidarité) – 84 døde, 19 sårede i kritisk tilstand og flere end 100 andre sårede; dette er det makabre tabstal for det seneste terrorangreb mod Frankrig, som fandt sted i Nice i går aftes kl. 23, netop, som folk var ved at forlade fyrværkeriet i anledning af den 14.

juli, Frankrigs nationaldag. En 31-årig fransk-tunesisk terrorist kørte en lejet, hvid lastbil og dræbte så mange, han kunne, med lastbilen, da han kørte ned ad en 2 km lang strækning af hovedavenuen, La Promenade des Anglais. Ved slutningen af sin dræbende soldetur anvendte han et skydevåben af lav kaliber, før han selv blev skudt ihjel af politiet.

Alt imens ingen endnu har taget ansvaret for dette terrorangreb, afslører et hurtigt blik på miljøet omkring angrebet i Nice et helt miljø, der bidrog til dette angreb. I de seneste fem år er byen Nice blevet ikke alene et centrum for jihadisme i Frankrig, men også for rekruttering af jihadister til især Syrien for at arbejde sammen med al-Nusra-organisationen, dvs. al-Qaeda i Syrien. I centrum for dette netværk står en vis Omar Omsen, en franko-senegalesisk borger, der startede som forbryder og dernæst konverterede til salafismen og blev en af de vigtigste rekrutterere af jihadister til Syrien. Denne mand stiftede en brigade (katiba) med henved 50 til 80 franskmænd, af hvilke henved 15 er fra Nice, og som i øjeblikket er knyttet til al-Nusra og opererer i Syrien imod Bashar al-Assad!

Men der er også saudiske forbindelser til Nice. I april i år afviste borgmesteren i Nice, Christian Estrosi, fra Sarkozys parti Republikanerne, det faktum, at folk, der stod på politiets S-fil – folk, der er under særlig overvågning pga. islamisk radikaliserings – var kommet ind i landet blandt en saudiarabisk delegation, via Nices internationale lufthavn. I et interview til RTL-radios Olivier Mazerole sagde han: »I august sidste år kom to personer, der stod opført i S-filen, ind i landet uden nogen kontrol ... som deltagere, der rejste med den saudiarabiske konvoj.« Da Mazerole spurgte, om politiet blev tvunget til at gøre det? Svarede Estrosi, »Ja, og jeg ved, at nogle af dem var chokeret og talte om det, og de bar konsekvenserne.«

Er alt dette ikke foruroligende, når man ved, at Frankrig har været en leder i kampen mod Assad og har rekrutteret og

uddannet såkaldte »moderate oprørere«; at Frankrig officielt har et særligt partnerskab med Saudi-Arabien, der strækker sig helt til, at man den 6. marts tildelte Æreslegion-medaljen til Prins Salman af Saudi-Arabien, slagteren af Yemen og Syrien; og at Laurent Fabius, Frankrigs tidligere udenrigsminister, den 14. december 2012 jublede over, at »al-Nusra-drengene gjorde et godt job« mod Assad?

Kendsgerningen er den, at, så længe Frankrig ikke afviser sit afskyelige »særlige partnerskab« med Saudi-Arabien og sine tætte forbindelser til Katar og Tyrkiet, vil det franske folk fortsat være gidsler for den jihadistiske terror, som de selv promoverer imod den syriske præsident Bashar al-Assad i Syrien.

Cheminade annoncerer sit kandidatur til det franske præsidentvalg på France 2: "Mine idéer skræmmer den franske politiske elite"

D. 4. april, 2016 – Mandag morgen annoncerede Jacques Cheminade sit kandidatur til at blive fransk præsident i 2017. Det skete i et ti-minutters interview med Guillaume

Daret i programmet "De fire Sandheder" på den nationale franske Tv-kanal France 2. Udsendt kl.7:40, i 'prime time' var det omtrentlige antal seerantal 1.3 million.

Det følgende er en kort artikel udsendt af France 2 sammen med en video af interviewet: De fire Sandheder – Jacques Cheminade: "Mine idéer skræmmer den franske politiske elite. "I Frankrig har der i 40 år været en politik om finansiel afvikling af landet; det er ikke en politik for vækst, det er en politik for underkastelse til international finansiel kontrol – og således har vi nu social nedskæringspolitik – det er en politik, hvor det politiske harem indgår deres pagt med pengeimperiet. I dag finder 81 % af franskmændene, at dette ikke er betryggende, og 71 % mener, at det franske samfund er uretfærdigt....Vi befinder os under finansiel besættelse, hvilket vi må kæmpefor at befri os selv fra."

Idet han kommenterede på resultaterne af de tidligere præsidentvalg (0.28% i 1995 og 0.25 i 2012), sagde Jacques Cheminade, at "han blev behandlet med eliminering for øje." Mine idéer skræmte dem. Ikke mig: idéen om at man kan stille spørgsmålstegn ved den franske politiske elite – det inkapable oligarki – deres samarbejde med det internationale monetaristiske og finansielle system." Med sin afsluttende eksamen fra HEC Paris (Højere kommercielt Studium) fra ENA (Den Nationale Administrations-skole) og hans tidligere ansættelse som handelsattaché ved den franske mission i New York forventer han ikke at få vanskeligt ved at samle mindst 500 sponsoraftaler fra valgte officials til godkendelse af hans kandidatur.

"De franske vil denne gang indse, at 'vote utile'* vil være en stemme for mig' i 2017, forsikrede han. "De troede de havde givet en 'vote utile' til François Hollande, der ikke levede op til de løfter, han afgav."

Jacques Cheminade definerer sig selv som "venstre Gaullist," og hans referencer er "Jaurès, de Gaulle, og Mendès-France."

Han går ind for at forlade euroen på betingelse af, at sigtet ikke er tilbagetrækning til isolationisme; ” ”går ind for at Frankrig skal trække sig ud af EU,” ”og er imod legaliseringen af stoffer til rekreativt brug, men samtidig imod at straffe brugerne.”

Nyheden bredte sig øjeblikkeligt overalt i pressen, og blev dækket af Le Figaro, Le Monde, Obs, Huffington Post, Le Parisien, L'Express, Togo News og mange andre nyhedskilder på internettet. Generelt er dækningen mere respektfuld, og angrebet på den franske politiske elites samarbejde med en international fjende, dækkes i de fleste artikler. Men nyhedskilderne prøver at understrege de ”små” resultater af tidligere kampagner, men nævner dog Cheminade's støtte til rumforskning.

Cheminade erklærede sit kandidatur i en fase, hvor Frankrig går ind i en flyvefærdig finansiel, økonomisk og social krise: Præsident François Hollande er helt og holdent miskrediteret, og stiller formentligt ikke op til en anden periode. Hollande måtte droppe sin hårrejsende projekt med at ”fratage nationaliteten fra dem, der ville begå terrorhandlinger” – en intrige til at få alle højreorienterede og selv ekstremt venstreorienterede med om bord, hvilken ville have ledt til skabelsen af statsløse individer. Lovforslaget blev endeligt aflivet i Senatet.

D. 31. marts bragte demonstrationer hundredetusinder af fagforeningsmedlemmer og almindelige mennesker ud i gaderne for at få regeringen til at droppe en foreslået arbejdskraftlov, der ville tillade ”uberization” [efter Taxaselskabet Uber, red.] af de fleste professioner, og øge ledigheden, der er på dundrende 8 millioner allerede! Cheminades annoncering af sit kandidatur kommer på et tidspunkt, hvor flere og flere grupper endelig modsætter sig regeringens fremsatte lovforslag til reformering af reguleringerne for præsidentvalgene, der skal erstatte ligelig mediedækning med proportional dækning, samt andre

foranstaltninger til at gøre det sværere for dem udenfor den eksisterende miskrediterede politiske elite, at stille op som præsident. Solidarité & Progrès var spydspids i kampagnen mod lovforslaget, der nu er blevet undsagt af ikke blot de små partier, men også af de fleste af de større aviser og magasiner.

Jacques Cheminade's fulde politiske program på hans nyhedswebseite:

<http://www.jacquescheminade2017.fr>

*vote utile betyder at stemme pragmatisk for en kandidat, som vælgeren tror, kan vinde, snarere end på en hvis idéer er ærlige, men om hvem vælgeren tænker, at systemet ikke vil tillade at vinde.

Tidligere fransk premierminister Raffarin promoverer Kina og Silkevejen

2. marts 2016 – Den franske senator, Jean-Pierre Raffarin, der var premierminister i Frankrig fra 2002-2005, roste Kinas Silkevej som »det eneste, betydelige, nye og globale projekt« og tilføjede, at dette var virkelige lederes rolle. I et skriftligt interview med avisen *Xinhua* sagde han, at Kinas projekt Ét bælte, én vej har gjort landet til en af verdens pionerer, der vil »spille dets rolle som forener og innovator«.

»Under et møde sidste år i Boao Forum for Asien[1] (BFA)«, sagde Raffarin, »fortalte den kinesiske præsident Xi Jinping mig følgende: 'Vær forvisset om, at, i det 21. århundrede, vil

intet land kunne opnå succes solo.' Hele verden har forstået hans budskab, med flere end 70 lande, der er engageret i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Et fællesskab baseret på gensidig interesse er blevet skabt«, sagde Raffarin.

Raffarin sagde også, at multinationale projekter blev undersøgt inden for alle områder, inklusive industrielle, finansielle, landbrugsmæssige og videnskabelige felter, på en måde, der skal støtte »mere relevante og betydningsfulde, multinationale investeringer ... Kina kræver sine rettigheder, men påtager sig sine forpligtelser for verdensfred«. Han sagde, at Paris og Beijing havde den samme, fælles tilgang til global styring og win-win-løsninger på multilateralt, internationalt samarbejde.

»Vi har en fælles bestemmelse, fordi uordenen i verden svækker nationerne. Gennem en bedre indbyrdes forståelse, respekt for forskelligheder og analyse af alle truslerne vil en fælles bestemmelse blive dannet«, sagde Raffarin til Xinhua.

Raffarin roste de »fremragende relationer« mellem Kina og Europa og fremførte, at Kina havde hjulpet euro-området, da det stod over for finansielle vanskeligheder.

[1] En oversættelse af Xi Jinpings hovedtale på Boao Forum, 'Mod et samfund for vor fælles bestemmelse og en ny fremtid for Asien', [kan læses her](#).

Jacques Attali foreslår international fredskonference for at standse krigens trommehvirvler

Paris, 18. februar 2016 (Nouvelle Solidarité) – Vi har ikke meget tilfælles med François Mitterands tidligere 'grå eminence' Jacques Attali, men ligesom mange af den ældre generations elite, kan han genkende lugten af atomkrig, når han møder den. I sin ugentlige blog fra 15. feb. i avisen *l'Express*, med titlen »Lyden af Krigstrommer«, gennemgår han de hårrejsende taler ved den nyligt afholdte Sikkerhedskonference i München. De følgende, oversatte (til engelsk, -red.) uddrag er taget fra hans egne, engelske oversættelser af hans blog, »Samtale med Jacques Attali«.

»Ved konferencen skændtes Vestens og Ruslands topledere med hidtil uset voldsomhed om et bredt udvalg af spørgsmål: Frem til et punkt, hvor den russiske premierminister [Medvedev] vovede at sige, at der var mulighed for en ny verdenskrig, og at Rusland stadig var 'verdens stærkeste atommagt'; at USA's udenrigsminister [Kerry], der havde ansvaret for diplomati, truede med massivt at forstærke NATO's aktiver i Europa; at den russiske premierminister svarede ved at spørge, om amerikanerne stadig troede, de befandt sig i 1962 med Cubakrisen; at den polske premierminister [Szydło] sammenlignede Ruslands militære tilstedeværelse i Ukraine med de russiske flys bombardementer i Syrien; at lederne af de baltiske stater forklarede, at russerne bør modgås i Centraleuropa på samme måde som i Mellemøsten; og sluttelig, at George Soros forsøgte at demonstrere, at den russiske præsident var begyndt at destabilisere den Europæiske Union på en brutal måde med det formål at ødelægge den, før faldende oliepriser tvinger hans eget land i knæ.«

»München-konferencen er ikke en café, hvor ord er uden betydning: det har været den mest betydningsfulde lokalitet i verden mht. strategisk debat i over 50 år. Der er ingen, der taler overfladisk her. Og i sidste uge hørtes skræmmende trommehvirvler, der, hvis de følges op af handlinger, i de kommende måneder kunne føre verden frem til det værst tænkelige scenario.

Og dog konfronteres verden med ekstremt alvorlige risici, der er langt mere reelle end disse verbale forvrængninger ... Hvorfor tilføje til alt dette en dum og ikke retfærdiggjort tilbagevendende til en konflikt mellem Øst og Vest? ...

I alle tilfælde er det presserende nødvendigt at standse situationens tragiske, nedadgående spiral. For, siden München-konferencen, er det værste nu muligt, imod befolkningens ønsker, og når vi i stedet kunne gøre så meget sammen, hvor alle har interesse i de andres succes.

Til dette formål er det nødvendigt, med henblik på at sikre, at alle europæere – dem fra Vest og dem fra Øst – som en hasteforanstaltning mødes ved en storstilet konference for fremtiden, og væk fra München-konferencen, med det formål at udvikle fælles strategier og projekter, roligt og uden hastværk, imod deres fælles fjender.

Hvorfor ikke i Paris? Hvorfor ikke om en måned? Hvem vil tage initiativet? Vil vi gå glip af denne chance for at komme tilbage til fornuft?«

<http://blogs.lexpress.fr/attali/2016/02/15/beating-the-drums/>